

مقررات (۱)	شناسه دستور
<p>بررسی تعارضات مفاد بخشنامه شماره ۱۰۰۰/۹۱/۱۷۴۱ مورخ ۱۳۹۱/۳/۱ سازمان تأمین اجتماعی (معروف به بخشنامه ۱۴/۷) با ماده ۱۴ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور مصوب ۱۳۹۱</p>	عنوان دستور
<p>قانونگذار در بند (ج) ماده (۱۱) قانون رفع برخی از موانع تولید و سرمایه‌گذاری صنعتی مصوب سال ۱۳۸۷، مبنای حق بیمه پیمانکاران طرح‌های عمرانی و غیر عمرانی، با مصالح و یا بدون مصالح را صرفاً لیست ارائه شده توسط پیمانکار قرار داده است و مجدداً با تأکید بیشتری در ماده (۱۴) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور مصوب سال ۱۳۹۱، مبنای محاسبه بیمه پیمانکاران طرح‌های عمرانی و غیر عمرانی، با مصالح و یا بدون مصالح را فهرست ارائه گردیده توسط پیمانکار دانسته و اعمال هرگونه روش دیگری غیر از روش فوق را صراحتاً ممنوع دانسته است، بندهای ۱، ۲، ۳ و ۴ بخشنامه ۱۴/۷ موصوف، بنابه دلایل زیر برخلاف قانون مذکور می‌باشد:</p> <p>۱- در بندهای ۱ و ۲ بخشنامه برخلاف قوانین مذکور، عملیات اجرای پیمان را به دو بخش به شرح زیر تقسیم نموده است:</p> <p>الف- کار در محل کارگاه تولیدی، صنعتی و فنی توسط پرسنل ثابت پیمانکار ب- کار خارج از کارگاه</p> <p>۲- به موجب بند ۳ بخشنامه، پیمانکاران مکلف شده‌اند به محض انعقاد قرارداد یک نسخه از آن را به سازمان ارائه نمایند. سازمان هم موظف شده است ظرف شش ماه لیست ارسالی پیمانکاران را از لحاظ دستمزد، میزان کارکرد و سایر موارد بررسی نموده و اگر مغایر بود و یا در صورت کشف موارد مغایر با توجه به موارد ابرازی، از جمله میزان نسبت مزد به کل کار تعیین شده (یعنی روش جاری با اعمال ضریب) نسبت به وصول مابه‌التفاوت اقدام نماید، در حالی که در قوانین موضوعه چنین تکلیفی برای پیمانکاران پیش‌بینی نشده است.</p> <p>۳- بند ۴ بخشنامه بین حق بیمه کار داخل و خارج از کارگاه، قائل به تفکیک شده است. اما در بند (ج) ماده (۱۱) و ماده (۱۴) قوانین مذکور، چنین تفکیکی در نظر گرفته نشده است. با توجه به موارد مطروحه، بخشنامه ۱۴/۷ سازمان تأمین اجتماعی در تعارض با بند (ج) ماده (۱۱) قانون رفع برخی از موانع تولید و سرمایه‌گذاری صنعتی مصوب سال ۱۳۸۷ و ماده (۱۴) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور مصوب سال ۱۳۹۱ می‌باشد.</p>	شرح دستور
<p>دبیرخانه شکایتی در این باره دریافت نموده است مبنی بر این که بخشنامه موسوم به بخشنامه شماره ۱۴/۷ مخالف احکام موضوع بند (ج) ماده ۱۱ قانون رفع برخی موانع و ماده ۱۴ قانون حداکثر استفاده است. از متمایز نمودن ترتیبات ناظر بر تعیین مبنای و معاذیر احتساب حق بیمه به اعتبار تفکیک کارگاه‌ها به کارکنان ثابت شاغل در کارگاه‌های ثابت و همچنین کارکنان (علاوه بر نیروی شاغل در واحد تولیدی و صنعتی و فنی) در خارج از کارگاه‌های ثابت، به عنوان دلایل مثبت مخالفت این بخشنامه با مواد قانونی مزبور یاد شده است. لازم به ذکر است اقداماتی نیز برای بی اثر سازی بخشنامه مورد بحث از سوی معترضین صورت پذیرفته که به گفته آنان هنوز این اقدامات طرفی نبسته و از این</p>	ایرادات و مشکلات مطروحه

<p>جهت خواستار پیگیری امر از طریق کمیته ماده ۷۶ شده‌اند.</p>	
<p>موضوع در جلسه مورخ ۱۳۹۳/۲/۲۱ کارگروه تأمین اجتماعی با حضور نمایندگان سازمان تأمین اجتماعی و مشاورین اتاق ایران و نمایندگان اعضای اصلی کمیته مطرح و مورد بحث و گفت و گو قرار گرفت. نمایندگان سازمان تأمین اجتماعی در کل قائل به عدم مخالفت مفاد بخشنامه یادشده با بند (ج) ماده ۱۱ قانون رفع برخی موانع بودند و از سوی دیگر حکم موضوع ماده ۱۴ قانون حداکثر استفاده را به دلیل محدودیت حکم قانونی مزبور به «قراردادهای اجتماعی»، ناظر بر قضیه ندانسته و طبیعتاً مخالفتی را هم از این حیث با بخشنامه قائل نبودند و در عین حال خبر از نامه‌ای دادند که به موجب آن تعریف و تعیین مصداق «قراردادهای اجتماعی» موضوع ماده یاد شده را از معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری، استعلام کرده‌اند و پاسخی نیز هنوز دریافت ننموده‌اند.</p> <p>از سوی دیگر، برخی از حاضرین در جلسه قائل به مخالف این بخشنامه با مفاد مواد قانونی یادشده بودند، بدین معنی که تفکیک کارگاه‌ها از حیث ثابت یا غیر دائمی بودن محل و معیار دانستن آن به منظور اعمال ترتیبات خاص و جداگانه از حیث تعیین حق بیمه به نحوی که بخشنامه مارالذکر مقرر نموده است، خلاف قانون است و طرح موضوع را در کمیته موضوع ماده ۷۶ قانون برنامه پنجم ضروری دانستند.</p>	<p>جمع‌بندی کارگروه تأمین اجتماعی</p>
<p>قطع اثر نمودن از بخشنامه شماره ۱۴/۷ سازمان تأمین اجتماعی و عمل به مفاد ماده ۱۴ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور مصوب ۱۳۹۱.</p>	<p>پیشنهاد دبیرخانه</p>
<p>متن مواد قانونی موصوف، بخشنامه شماره ۱۴/۷ سازمان تأمین اجتماعی، تصویر نامه شماره ۴۲/۸۵۲۹/د مورخ ۱۳۹۲/۶/۲۵ امور حقوقی اتاق ایران خطاب به رئیس اتاق ایران، تصویر نامه شماره ۴۲/۶۶۰۷/ص مورخ ۱۳۹۲/۶/۲۵ امور حقوقی اتاق ایران خطاب به قائم مقام ریاست سازمان بازرسی کل کشور و همچنین تصویر نامه شماره ۱۰/۳/۱۰۶۰۰/ص مورخ ۱۳۹۲/۱۰/۱۸ رئیس اتاق ایران خطاب به وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی.</p>	<p>فهرست مستندات و مدارک پشتوانه</p>